

वा० रा०

॥ ३६७ ॥

तस्य व्रतसंकल्पं स्वयंगृहीत्वा तत्परिपालनार्थमुत्तरंकालं चतुर्दशवर्षपर्यन्तमहं वने वत्स्यामि ॥ एवं सति नार्यस्य तत्पतिश्रुतं मिथ्या भविष्यति ॥ २७ ॥ वसंतमिति ॥ २८ ॥
॥ २९ ॥ प्रसाद्येति ॥ प्रपत्स्यते निवृत्तिविषये प्रसादमिति शेषः ॥ उपेक्षितुं नार्हति भक्तवत्सलत्वादिति भावः ॥ ३० ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीये रामा० वा० आदि०

तस्याहमुत्तरंकालं निवत्स्यामि सुखं वने ॥ तत्पतिश्रुतमार्यस्य नैव मिथ्या भविष्यति ॥ २७ ॥ वसंतं भ्रातुरर्थाय शत्रुघ्नो मानुवत्स्यति ॥
लक्ष्मणेन सहा यो ध्यामार्थं मे पालयिष्यति ॥ २८ ॥ अभिपेक्ष्यंति काकुत्स्थं अयोध्यायां द्विजातयः ॥ अपि मे देवताः कुर्युरिमं सत्यं मनोर
थं ॥ २९ ॥ प्रसाद्यमानः शिरसामयास्वयं बहुप्रकारं यदि न प्रपत्स्यते ॥ ततो नुवत्स्यामि चिराय राघवं वने चरं नार्हति मामुपेक्षितुं ॥ ३० ॥
इत्यर्पेश्रीरामा० अयो० अष्टाशीतितमः सर्गः ॥ ८८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ व्युष्य रात्रितु तत्रैव गंगा कूले सराघवः ॥
काल्यमुत्थाय शत्रुघ्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ शत्रुघ्नोत्थाय किं शेषे निपादाधिपतिं गुहं ॥ शीघ्रमानय भद्रं ते तारयिष्यति वाहिनीं ॥ २ ॥
जागर्मिनाहं स्वपिमितथैवार्थं विचिंतयन् ॥ इत्येवमब्रवीद्भाता शत्रुघ्नो विप्रचोदितः ॥ ३ ॥ इति संवदतो रेवमन्योन्यं नरसिंहयोः ॥ आ
गम्य प्रांजलिः काले गुहो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ कच्चित्सुखं न दीतीरे वात्सीः काकुत्स्थशर्वरीं ॥ कच्चिच्च सहसैव न्यस्य तव नित्यमनामयं
॥ ५ ॥ गुहस्य तत्तु वचनं श्रुत्वा स्नेहादुदीरितं ॥ रामस्यानुवशो वाक्यं भरतो पीदमब्रवीत् ॥ ६ ॥ सुखानः शर्वरीधीमन्पूजिताश्चापिते व
यं ॥ गंगांतु नौभिर्वद्भौभिर्दाशाः संतारयंतु नः ॥ ७ ॥ ततो गुहः संत्वरितः श्रुत्वा भरतशासनं ॥ प्रतिप्रविश्य नगरं तं ज्ञातिजनमब्रवीत् ॥ ८ ॥
उत्तिष्ठत प्रबुध्यध्वं भद्रमस्तु हिवः सदा ॥ नावः समुपकर्षध्वं तारयिष्यामि वाहिनीं ॥ ९ ॥ अ० अष्टाशीतितमः सर्गः ॥ ८८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

व्युष्य उषित्वा ॥ काल्यमुषः काले ॥ उषः पर्यायौ कल्यकाल्यावुभावपीति ज्ञायते ॥ १ ॥ २ ॥ आर्थं विचिंतयन् नहमपि यथा त्वं तथैव जागर्मि न स्वपिमीत्येवमब्रवीदित्यन्वयः
॥ ३ ॥ ४ ॥ शर्वरीमवात्सीः अत्यंतसंयोगे द्वितीया ॥ ५ ॥ रामस्यानुवशो रामाधीनः ॥ ६ ॥ ते त्वया पूजिताः ॥ ७ ॥ प्रतिप्रविश्य ततो निवृत्तिपूर्वकं प्रविश्य ॥ ८ ॥ ९ ॥

अ० कां०

॥ ३६७ ॥